

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

2. Verba.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

3. Parochus non potest vagorum matrimonio interesse, nisi diligenti inquisitione præmissa, & obtentâ Ordinarij licentiâ, licet alter solus ex contrahentibus vagus sit. Et Ordinarius, cuius licentia petenda est, erit Episc. vel eius Vicarius generalis. Et idem dic. de prælatiis habentib. iurisdictionem quasi Episcopalem, *l. 3. d. 2. §. à n. 6. vsque ad 10.*

4. Quicumque parochus potest matrimonio vagorum interesse, nisi sit alicubi confessor pro vagis deputatus ex pontificio privilegio, vt nullus alius possit, *libr. 3. disp. 25. num. 11. & 12.*

5. Ille qui pristinum domicilium omnino deseruit, iter agens, aut nauigâs animo acquirendi domicilium, dum non acquisiuit, incipiens habitare potest contrahere matr. coram quocunq; parochio. Idem dic. de non habente parochiam, dñ hospitatur ad breue tempus in aliqua, Et idem dic. licet alter tantum sit vagus, alter verò incola, & ille parochus, cui voluerunt se subijcere, potest dare licentiam alij sacerdoti, vt intersit eorum matrimonio, *l. 3. d. 2. §. à n. 13. vsque ad 15.*

6. Parochus non præmissâ debitâ diligentiam, & licentia Ordinarij, peccat mortaliter, si sit præsens validum tamen est matrimonium, *l. 3. disp. 25. nu. 16. & 17.*

Verba.

1. Quando verba sunt dubia, standū est in fō-
to conscientiam intentioni contrahentiū. Si de
illâ

illa constat, secus in foro externo. Et si deest internus consensus, nulla oritur obligatio: secus, quando adest internus consensus se obligandi, manifestatus aliquo quocunque signo externo, dummodo contrahentes intelligant se mutuò verè contrahere. Vnde validè contrahūt Indi vtentes his verbis (ego ducam te.) Item quando est dubium de matrim. sententia est ferenda in eius fauorem, nisi fuerit dubium de impotentia impedimento. Idem quando dubium est de consensu, & consequenter de matrim. Et opinio singularis est præferenda plurium sententia matrimon. impugnantium, quando non nituntur expresso textui. Et quando non constat de intentione contrahentium, verba dubia sunt in vtroque foro iudicanda secundum verborum intelligentiam: quod intellige, quando contrahentes verborum significationem intelligebant, *lib. 1. disp. 18. à n. 1. vsq. ad 8.*

2. Verba, ex quibus oriuntur sponsalia, vel matrimonium, sunt quintuplicia. Quædam sunt de præsentī, vel de futuro quoad sonum, & significationem, vt (accipio te in meam) ex quibus nascitur matrim. vel (accipiam Mariam) ex quibus oriuntur sponsalia. Alia sunt quoad sonum, & significationem de præsentī, sed propter aliquod adiunctum fiunt de futuro, vt (accipio te in crastinum, & deinceps) ex quibus oriuntur tantum sponsalia. Alia sunt de futuro quoad sonum, sed de præsentī propter aliquod
adiun-

adiunctum, vt (ex nunc te habebo in meam, vel posthac cunctis diebus vitæ meæ prouidebo tibi sicut vxori) quæ constituunt matrimonium, & sacramentum. Tandem alia sunt dubia, vt (volo te habere in vxorem, vel esse meâ) ex quibus oriuntur sponsalia, nisi ea verba de libertatè prolata essent, id est, ad interrogationem alius, & præcessisset tractatus de contrahendo; vel si addatur illis (ex nunc) verba tamen, (volo te esse vxorem) sunt æquiuoca. Itē ex verbis (promitto me desponsaturum Mariam) non oriuntur sponsalia, sed tantum promissio de illis contrahendis: tamen ex verbis (habebo, tenebo, tractabo te vt vxorem, vel prouidebo tibi vt vxori) oriuntur tantum sponsalia. Idem dicendum de verbis (nunquam te derelinquam pro alia.) Secus dicendum de verbis (posthac eris meus, vel ex nunc,) *lib. 1, disp. 18. à n. 9. vsq. ad 29.*

3 Ex verbis (vt nullam aliam à te ducam) nec sponsalia, nec matrimonium oritur; tenetur tamen, qui vsus fuit illis volendo contrahere matrimonium, contrahere cum ista, cui facta est promissio, casu quo matrimonium eligat. Idem dicendum si dicat (nullam aliam ducam nisi te, vel nullam aliam ducam quam te, vel nullam ducam præter te) nisi ex coniecturis colligatur voluisse contrahere, vel sponsalia, vel matrimonium secundum quod tractabatur: tamen ex verbis (non aliam, sed te ducam) oriuntur sponsalia. Si dicat autem (non aliam, sed te

sed te duco) est matr. Idem si dicat (nolo aliam
nisi te,) *l. 1. tota disp. 19.*

4. Verba parochi, v.g. (ego vos coniugo
matrimonialiter, &c.) non sunt de essentia, sed
tantum de præcepto obligante parochum ad
veniale. Vnde si parochus audito vtriusq; cõ-
sensu dicat [ego postea vos coniungam] non
impeditur effectus matrimonij, *lib. 3. disp. 28. à
nu. 1. usque ad 6.*

5. Verba turpia audire, loqui seu scribere, de
se non est peccatum: vnde si proferantur, scri-
bantur, & audiantur cuiusdã vani solatij gra-
tia, non excedit veniale: erit tamen aliquando
mortale ratione scandali, *libr. 9. disp. 46. à num.
32. usque ad 36.* Idem erit mortale, quando di-
citur ob notabilem rei turpis cogitatæ dele-
ctationem: secus, si sit modica, *ibid. numer. 39
& 40.*

Vestis.

1. Quando consummato matrimonio con-
stat de animo donandi, non est facienda di-
stinctio, an sint vestes pretiosæ, an quodidia-
næ, sed acquiruntur vxori. Si verò constet de
solo animo accommodandi ad vsum, sunt so-
luto matrim. restituendæ viro, *l. 6. disp. 15. num.
1. & 2.*

2. Donatio vestium pretiosarum non valet,
nisi morte confirmetur, quotidianarum verò
valet statim, *l. 6. d. 25. nu. 3. & 4.*

3. Vestes quotidianæ censentur donatæ v-
xori, quando dubium est de animo donantis:
secus